

Sted udenfor denne Grændse. Man behøver blot i saa Henseende at tænke paa, at i Grunden vil Faren ikke komme til at afhænge af, om Skydningen foregaaer udenfor det bestemte Aenmaal, men derimod af i hvad Direktion den Paagjældende skyder, og retter han sit Skud mod en brandfarlig Bygning, selv om han staaer udenfor den fastsatte Grændse, kan Brandfaren dog være meget stor. Jeg trøer derfor ikke at kunne andet end fraraade det høitærede Thing, at gaae ind paa det nævnte Forslag, saa meget mere, som Lovgivningen indeholder tilstrækkelige Bestemmelser i den Henseende. Lad os meget hellere blive ved den almindelige Regel, at den paadrager sig Ansvar, som utilbørligen omgaaes med Brugen af Skydevaaben paa en saadan Maade, at han derved aabenbart viser, at han har tilfidesat den Ugtsomhed, som almindelig Forsigtighed kræver; lad os blive staaende ved denne Bestemmelse, saa troer jeg, vi have al den Sikkerhed, der kan forlanges, naar der er Spørgsmaal om, at afvende en saadan Fare. — Det er allerede af flere ærede Rigsdagsmænd blevet udtalt, at Bestemmelsen i det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 45 angaaende Tiden, hvori det ikke skulde være tilladt at afbrænde paa Roden staaende Byg og deslige, er for streng; det har ogsaa forekommet mig, at det vilde være en saa stor Stjærpelse af Udfastets Bestemmelse, at man ikke bør gaae ind derpaa. — Et Forslag, som har fremkaldt megen Debat, er det under Nr. 47; ogsaa jeg kan ikke andet end antage, at man ikke bør gaae ind derpaa. Jeg skal ikke gjøre nogen videre Bemærkning ved Bestemmelsen om, at Naboerne skulde meddele deres Samtykke dertil; thi den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Fonnesbeck) har i saa Henseende anført, hvad der vel maa ansees tilstrækkeligt; men jeg skal dog, i Anledning af den Erindring, som den ærede Forslagsstiller (Albertsen) gjorde om, at der ikke var Tale om at nedlægge et Forbud fra Naboernes Side, som uden videre skulde tages tilfølgende, bemærke, at hvis der blev Spørgsmaal om en formelig Nedlæggelse af et Forbud, da vilde det føre mange Ulemper med sig. Nedlægges nemlig et saadant, maa det erindres, at Sagen ikke er gjort dermed, thi det kan ikke nogen

Brandfoged tage tilfølgende, men det skal da strax forfølges ved Rettergang, og skulde Udfaldet saa blive, at de Vedkommende ikke havde været berettigede til at nedlægge det, vilde de med Hensyn til Erstatningen blive saaledes stillede, at netop det, som den ærede Forslagsstiller har villet søge at forebygge, nemlig at der ikke skulde tilføies dem noget Tab, i en overveiende Grad vil ramme dem. Alene denne Bestemmelse synes mig maatte for det høitærede Things Vedkommende være en tilstrækkelig Anledning til ikke at gaae ind paa Forslaget. Men der er tillige en anden og ikke mindre væsentlig Indvending, som kan gjøres imod det, og det er den, at Bestemmelsen om, at Afbrænderen i enhver Henseende skal staae til Ansvar for, at der ikke ved Afbrændingen tilføies nogen Tab, vil paa en særdeles paafaldende og indgribende Maade komme til at staae i Strid med Lovens Princip med Hensyn til saadanne Foretagender. Lovens Princip er nemlig det, at naar den Vedkommende iagttager, hvad Loven foreskriver, saa skal han være ansvarsfri; men dette Endringsforslag vil lade til, at han ikke bliver det. Ved at antage det under Nr. 50 stillede Endringsforslag vil man gjøre denne Grundsætning endnu stærkere gjældende, end skeet er i Udfastet, medens man derimod, naar Endringsforslaget under Nr. 47 gaaer igjennem, kommer til reent at undergrave Principet, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor det vilde være af særdeles stor Betydning. Ogsaa her trøer jeg, det vil være det Bedste at lade det blive ved Lovens Bestemmelse, som giver al den Garanti, der kan være Tale om, og ved Siden deraf antage det af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 3die Valgkreds (Fonnesbeck) under Nr. 50 stillede Endringsforslag, hvorved man sætter de Vedkommende istand til at vælte Ansvaret fra sig, ved at der gives dem Afgang til ogsaa i det nævnte Tilfælde at benytte Brandfogdens Tilhyn, for at være sikker paa, at Alt gaaer tilbørligt til. Den ærede Forslagsstiller bemærkede, at det ikke var nok, at der i Lovens foreskrevne Bøder, skjøndt det dog er ganske vist, at de indeholde en Opfordring til ikke at tilfidesætte, hvad Forsigtighed kræver; han frygtede navnlig for, at ethvert Spørgsmaal om Erstatning der-